

nieuwsbrief

september 2007 • nr. 5

Wat kunt u lezen in deze nieuwsbrief?

In deze nieuwsbrief vindt u onder andere informatie over het maïsmeelbedrijfje van de Mukisa vrouwen in Jinja, Oeganda, en de nieuwe banda's die de Samburu vrouwen in Kenia hebben geopend en waar al enkele toeristen in hebben overnacht. Daarnaast kunt u weer kennis maken met enkele vrouwen die door EAS worden gesteund.

Het Mukisa maïsmeelverwerkingsbedrijf: de eerste zes maanden

Alle begin is moeilijk. Dat ondervinden ook de vrouwen van Mukisa bij het opstarten van een maïsmeelverwerkingsbedrijf, waarvoor zij van East Africa Support in 2006 een financiële bijdrage ontvingen. Na de feestelijke opening in maart van dit jaar leek het erop dat het bedrijf voortvarend van start zou kunnen gaan: er was een mooie ruimte gehuurd op het bedrijventerrein van de stad Jinja; de benodigde machines waren aangeschaft en elektriciteitsvoorzieningen aangelegd; er was mannelijke arbeidskracht (spierkracht!) ingehuurd en een groep Mukisa vrouwen was voorbereid op het administratieve werk en klantencontact.

De ontwikkelingsorganisatie CORDAID, die dit project met een 'verdubbelingssubsidie' ondersteunt, heeft voorafgaande aan de start de Mukisa vrouwen bezocht, en gesproken over de aanpak van het project.

Jinja had er een potentieel succesvol bedrijf bij! Helaas maakte dat ook de reeds gevestigde maïsmeelbedrijven beducht. Zij hebben het Mukisa bedrijf flink proberen tegen te werken, onder meer

door voortdurend de elektriciteit af te sluiten. Gelukkig hebben de goede contacten van onze lokale partner ervoor gezorgd dat dit probleem nu grotendeels is weggenomen. Maar nieuwe moeilijkheden dienden zich snel aan. Oeganda kampt met een groot energieprobleem. Het gebrek aan elektriciteit drijft de prijzen op. Dit beïnvloedt het gehele ondernemingsklimaat in Oeganda. De productie daalt en de productiekosten stijgen hard. Ook het Mukisa bedrijfje ontkomt hier niet aan. Op het moment is de elektriciteitsrekening zo hoog, dat deze niet meer kan worden betaald uit de opbrengsten van het bedrijfje. Ook het salaris van de bedrijfsleider kon niet langer worden betaald.

Tijd voor onze stichting om opnieuw in actie te komen!

Voordat wij het bedrijfje van de vrouwen helpen met een nieuwe investering zal er eerst een goed plan op tafel moeten komen. Hierbij worden de vrouwen van Mukisa geholpen door een Nederlandse

organisatiedeskundige, die al meer dan acht jaar in Kampala woont en soortgelijke projecten heeft opgezet. Wij zullen u in de volgende nieuwsbrief informeren over de stappen die zullen volgen.

Microkredieten voor Mukisa vrouwen: het houtskoolhandeltje van Olivia

Dit is **Olivia Namulondo**, zij is 32 jaar oud, moeder van vier kinderen en weduwe. Olivia is sinds 2003 een zeer actief lid van Mukisa. Zij heeft een microkrediet ontvangen van 50.000 Oegandese shilling, zo'n 23 euro. Daarmee is ze een houtskoolhandeltje gestart. Ze koopt de houtskool aan de rand van

het Victoria Meer, en verkoopt deze weer door met een winst van 500 shilling per zak, ongeveer 25 eurocent. Per dag verkoopt ze twee of drie zakken. Daarnaast verbouwt Olivia maïs, bonen en cassave voor eigen gebruik op een stukje land dat ze heeft gehuurd. De extra opbrengsten zijn belangrijk voor Olivia en haar familie, want Olivia is HIV-besmet en zal daarvoor behandeld moeten worden.

Naast haar eigen werk zet Olivia zich ook in voor de Mukisa melkkoeststal. Zo heeft ze geleerd voor de koeien te zorgen en ze te melken. Eén keer per twee weken helpt ze met het kappen van olifantegras, dat samen met bananenschillen het belangrijkste voedsel is voor de koeien in de stal.

Olivia vertelde ons dat zij door haar lidmaatschap van Mukisa een grote ontwikkeling heeft doorgemaakt. Ze was erg verlegen, maar nu heeft ze zelfvertrouwen gekregen en komt ze op voor haar rechten.

Banda's in Kenia

In januari is EAS gestart met het ondersteunen van een project bij de Umoja Uaso vrouwengroep in Archer's Post in Kenia. Deze Samburu vrouwen verhuren overnachtingshutten, zogenaamde banda's, aan toeristen. Met behulp van een donatie van het bedrijf Nederrijn uit Duiven heeft EAS de bouw van drie extra banda's gefinancierd.

Koviljka Pajčin, vertegenwoordigend voorzitter van EAS, bracht onlangs een bezoek aan dit project.

"Het project had enige vertraging opgelopen door privé-omstandigheden van de aannemer, maar eind augustus kregen wij dan eindelijk bericht dat de drie banda's klaar waren. Ik werd uitgenodigd dit feestelijk te komen vieren met de vrouwen. Twee

weken later ben ik naar Samburu gereisd en kon ik met eigen ogen het resultaat zien. Naast de twee banda's die de vrouwengroep zelf had gebouwd, stonden nu drie nieuwe vierkante huisjes met een opvallend groen dak. De vrouwen hadden de huisjes zelf ontworpen. In mei was er al één banda klaar en sinds die tijd hebben er in totaal vijf personen in gelogeed, wat een mooi bedrag van 150 euro heeft opgeleverd. Een mooie start van het project!

Margret bij de nieuwe banda's.

Tijdens mijn bezoek heb ik deelgenomen aan het dagelijkse leven van de vrouwen, maar ook gewerkt: zo heb ik de boekhouding van de drie banda's gecontroleerd en hebben we uitgebreid de geplande uitbreiding besproken. Goed nieuws is dat er al twee reisorganisaties hebben toegezegd met hun groepen bij Umoja te gaan overnachten wanneer er voldoende banda's zijn. In de volgende nieuwsbrief zullen wij u informeren over het definitieve projectvoorstel en de manier waarop wij hiervoor fondsen gaan werven.

Na drie geweldige dagen en een langdurig afscheid kreeg ik een lift terug naar de bewoonde wereld van een groep van de Nederlandse reisorganisatie Sawadee. Tijdens hun Kenia-Tanzania reis brengen zij een bezoek aan het Umoja dorp en dat is ook hoe ik voor het eerst in contact ben gekomen met de Samburu vrouwen. Zoals elk bezoek was het ook dit keer een heel leuke ervaring, maar nu was het extra speciaal: het eerste project was met succes afgerond!"

Een uitgebreid verslag – met meer foto's – vindt u binnenkort op onze website.

Even voorstellen... twee vrouwen van de Umoja Uaso vrouwengroep

East Africa Support stelt graag twee vrouwen van de Umoja Uaso vrouwengroep aan u voor: Tikako Lalamba, die zich 15 jaar geleden als een van de eerste bij Umoja heeft aangesloten en Lucy Lemerkeeto die als laatste lid is geworden.

Dit is **Tikako Lalamba**, ongeveer 44 jaar oud (haar exacte leeftijd is niet bekend), en moeder van 6 kinderen. 15 jaar geleden heeft zij zich aangesloten bij Umoja. Ze is in de buurt van Archer's Post opgegroeid. Omdat ze moest zorgen voor de geiten en koeien van de familie is ze nooit naar

school gegaan. Rond haar 16e is ze uitgehuwelijkt aan een oudere man uit een dorp verderop en werd ze zijn derde vrouw. Tikako's echtgenoot behandelde haar en zijn andere twee vrouwen erg slecht: regelmatig werden zij geslagen. Gelukkig vonden zij steun bij elkaar, want hun eigen familie was ver weg.

Uiteindelijk werd de situatie voor Tikako onhoudbaar. Toen ze hoorde van het dorp Umoja hoefde ze niet lang na te denken en is ze met haar kinderen hier naar toe gekomen.

In die tijd woonden er 15 vrouwen met hun kinderen. Deze vrouwen vingden Tikako op, bouwden een hut voor haar en gaven haar te eten. Er kwamen toen nog niet veel toeristen, maar met de verkoop van zelfgemaakte sieraden en de verkoop van brandhout kon Tikako een klein inkomen verdienen. Was ze niet naar Umoja gegaan, dan had ze zeker haar dorp moeten verlaten en had ze hoogstwaarschijnlijk om te overleven illegaal gebrouwen alcohol verkocht met alle risico's van dien om te worden gearresteerd door de politie. Ze is Rebecca, de oprichter van Umoja, dan ook dankbaar. Nu kan ze een rustig leven leiden en haar kinderen een goede toekomst bieden.

Door workshops georganiseerd door Umoja en tijdens bijeenkomsten van andere vrouwengroepen heeft zij veel geleerd over vrouwenrechten. Zo zal zij haar dochters nooit laten besnijden voor het huwelijk en alles in het werk stellen om hen naar school te laten gaan. 'Mijn droom is om mijn kinderen naar de universiteit te sturen'. EAS hoopt dat dit mogelijk zal worden door de inkomsten uit de banda's!

Gezocht: digitale camera

Voor onze lokale partner in Oeganda zijn wij op zoek naar een digitale camera, zodat het eenvoudiger wordt ons foto's van de projecten toe te sturen. Heeft u nog een oude camera in de kast liggen? U zou ons en Mukisa er een groot plezier mee doen!

Dit is **Lucy Lemerketo**, 28 jaar oud, en het jongste lid van de groep. Eind juli is ze in het dorp aangekomen. Ze heeft 5 kinderen, 1 meisje en 4 jongens tussen de 18 maanden en 13 jaar. Ze is gevlucht van haar man omdat hij veel dronk en haar dan sloeg. Via via had ze gehoord van het Umoja-dorp. Ze is heel dankbaar dat ze door de vrouwengroep is opgenomen en woont tijdelijk in de hut van een van de vrouwen die met de geiten weg is. Met de verkoop van sieraden hoopt ze voldoende geld te verdienen om haar kinderen naar school te laten gaan.

Pas geleden vond Lucy een egel. Volgens Samburu gebruik moet je dit dier meenemen naar je dorp en verzorgen omdat dit geluk brengt. De symboliek is haar niet ontgaan: hopelijk staat de egel symbool voor een beter leven voor haar en haar kinderen!

De eigen organisatie

Bestuurswisselingen

In augustus heeft een wisseling in het bestuur van East Africa Support plaatsgevonden. Iris Stehmann en Annelies Boekel zijn teruggetreden uit het bestuur, en Maerten Verstegen is toegetreden. Tjeerd van Hooff vervult de functie van voorzitter *ad interim*.

Iris is sinds de oprichting van de stichting bestuurslid geweest, in eerste instantie als secretaris en sinds vorig jaar als penningmeester. Annelies was sinds 2006 actief als algemeen bestuurslid en financieel controller. Zij heeft het afgelopen jaar een uitgebreid financieel systeem voor de stichting opgezet. Wij willen Annelies en Iris ontzettend bedanken voor hun inzet voor de stichting!

Maerten Verstegen was al actief voor de stichting als adviseur fondsenwerving. Hij zal dit werk blijven voortzetten, nu als lid van het bestuur.

Koviljka Pajčin, oprichtster van de stichting, zal binnen het bestuur de functie van Vertegenwoordigend Voorzitter gaan vervullen. Zij

verblijft het grootste deel van het jaar in het buitenland (hoofdzakelijk in Kenia), en vertegenwoordigt daar onze stichting. Tevens blijft zij de belangrijkste schakel tussen de stichting en onze projecten. Zij bespreekt de voortgang met de lokale partners, en bezoekt de projecten in Kenia en Oeganda zo vaak als mogelijk is.

De functie van voorzitter van de stichting in Nederland zal ad interim worden vervuld door Tjeerd van Hooff. Tjeerd heeft het afgelopen jaar veel voor de stichting betekend door het helpen professionaliseren van de organisatiestructuur en de stichtingsplannen. Dit traject zal hij als ad interim voorzitter verder begeleiden.

Een aantal medewerkers van de stichting. Vlnr: Ana-mari Harzevoort, Tjeerd van Hooff, Caroline van Hooff, Suzanne Verstegen, Iris Stehmann, Annelies Boekel, Veronique Hazenberg, Koviljka Pajcin, Annette Noordzij, Maerten Verstegen, Clemens Boere.

Bestuursleden: Tjeerd van Hooff (voorzitter a.i.)

- **Koviljka Pajčin (vertegenwoordigend voorzitter/projecten)**
- **Suzanne Verstegen (secretaris/PR en Communicatie)**
- **Maerten Verstegen (fondsenwerving)**
- Adviseurs:**
- **Ana-mari Harzevoort (COS Haaglanden & West Holland)**
- **Nadine Pakker (adviseur HIV/Aids in Oeganda)**
- Comité van Aanbeveling: prof. Theo Schuyt (hoogleraar Filantropie en Vrijwilligerswerk, Vrije Universiteit Amsterdam)**
- **drs. Ineke Eisenburger (directeur Afrika Museum, Berg en Dal)**
- **Hans Beerends (schrijver en oprichter Wereldwinkels)**
- **mr. Ed d'Hondt (oud burgemeester van Nijmegen)**
- **drs. Loek Hermans (voorzitter MKB-Nederland)**

Redactie nieuwsbrief: Annette Noordzij (hoofdredactie van dit nummer), Koviljka Pajčin, Jacqueline van der Aa, Suzanne Verstegen

Vacatures

Momenteel zijn wij binnen het bestuur op zoek naar kandidaten voor de vacatures penningmeester, voorzitter en een bestuurslid 'projecten'. Mocht u geïnteresseerd zijn in één van deze functies, of op een andere wijze actief willen worden binnen de stichting, dan kunt u natuurlijk altijd contact met ons opnemen!

Donateur uitgelicht

Hanneke van Mil

Hanneke van Mil is één van de eerste donateurs van EAS, en de allereerste 'Vriend van de Stichting'. Ze vertelt graag waarom ze EAS steunt.

"Waarom ben ik donateur geworden? Dat was eigenlijk niet zo moeilijk en meer vanzelfsprekend. Deels omdat Koviljka zo vol passie vertelde wat ze allemaal voor elkaar wil krijgen, wat er nodig is en allemaal te doen is, ik zoveel respect en bewondering voor haar heb en in haar en de stichting geloof. Zij doet dat wat zo veel mensen roepen te willen doen, maar nooit zullen doen, zoals ik dus. En deels natuurlijk voor dat wat de stichting doet en ik steun liever een relatief kleine stichting waarin ik geloof dan een grote stichting waar ik veel minder betrokken bij ben."

In plaats van een foto van haarzelf verkoos Hanneke een foto te plaatsen van een kind in Afrika. "Van alles wat ik gezien heb in Afrika maken de mensen toch de meeste indruk en de kinderen in het bijzonder."

